

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MAGLEGAARD-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 1

Den 1. November 1917

1. Aarg.

Maglegaardskolen.

1909 — 3. November — 1917.

Fundamentet til Maglegaardskolen blev lagt i Begyndelsen af Efteraaret 1908, og Bygningen var færdig i September 1909. Mange troede den Gang, at der ingen Børn var til at gaa i den Skole, da der kun laa et Par enkelte Huse hist og her, men alligevel kom der 192 Børn, taget fra Hellerup, Ordrup og Gentofte Skoler.

Lærerne og Lærerinderne i 1909 var kommet fra nær og fjern. Overlærer Nielsen fra Ordrup Skole, Hr. Hjorth fra Ordrup Skole, Hr. C. E. Christensen fra Thisted, Hr. Skouby fra Hellerup, Frk. Maltbæk fra Høsterkøb, Frk. Tarp fra Aarhus. Senere kom Hr. Højbye i 1910 fra Faaborg og Frk. Lønggaard fra Skovshoved, og i 1912 Hr. Sunesen fra Horsens, Hr. Hansen fra Øverrød; i 1913 Hr. Østrup fra Nørre Alslev, i 1914 Hr. Toft fra Gentofte og Frk. Dolmer.

I 1914 oprettedes den 1. Præliminærklasse. Alle havde Adgang til den, naar de blot havde gaaet Udgangsklassen

igennem i en af Gentofte Kommunes Skoler.

I 1915 blev der oprettet 2 nye Præliminærklasser.

I 1916 var der første Gang Præliminæreksamen, hvor 22 Elever bestod Eksamen. I 1917 afholdtes anden Gang Præliminæreksamen, og denne Gang bestod 35 Elever Eksamen.

I 1917 oprettedes der en i Maglegaardskolen og en i Hellerup Kommuneskole.

I Skolen gaar der godt og vel ialt 500 Børn.

Paa Skolen findes der blandt andet en Børnebogsamling med ca. 600 Bind og ved Siden heraf et Folkebibliotek, som er meget eftertragtet.

Reformationen.

Den 31. Oktober 1917 var det 400 Aar siden, at den store kirkelige Reformation tog sin Begyndelse.

Reformationen har ogsaa her i Danmark spillet en stor Rolle, saa det er værd at vide, hvorledes den har udviklet

sig og at mindes de Navne, der er knyttet til den. Her staar Luther, som er født i Eisleben; da han var et godt Hoved, blev han sat i Latinskolen i Mönsefeld, senere i Magdeburg. Hans Fader havde ønsket, at han skulde være Jurist, og han kom da til at gaa paa Universitetet. Men pludselig opskræmmede han hele Familien med den Beslutning, at han vilde gaa i Kloster; det var fordi han havde haft Samvittighedskvaler, som plagede ham. Saa meldte Luther sig ind i et Augustinerkloster i Erfurt. Her fik han en god Ven, Johan von Staupitz, som tog sig meget af ham. Han var en Gang i Rom, og her saa han med egne Øjne, hvor dybt Kirken var sunket. Det, som mest ophidsede Luther var Tezel, der drev Forretning med Aflad. Da Tezel nærmede sig Byen Wittenberg, hvor Luther var, kunde han ikke dy sig længere. Den 31. Oktober opslog han sine 95 Sætninger paa Kirkedøren i Wittenberg. Luthers Optræden vakte stor Opsigt. Ærkebiskop Albrecht klagede over ham til Paven, og han blev stævnet til et Møde i Worms, for at han skulde tilbagekalde det, han havde sagt og gjort, men det vilde han ikke, og blev derfor erklæret fredløs. Luther blev dog ved at føre Kampen mod den katolske Kirke og han sejrede ogsaa tilsidst; hans Efterkommere er Lutheranerne.

Humor.

Tanten: „Det er kedeligt, at din Mand ikke er hjemme. Kommer han ikke snart?“

Lille Aage: „Jo, Mor skulde telefonere efter ham, saasnart du er gaaet.“

Lejeren: „Tillader De, at Deres Løjere holder Katte?“

Ejeren: „Ih bevares ja.“

Lejeren: „Tak, saa skal jeg ikke have noget af at bo her.“

* *

Ved en Manøvre.

Obersten: „I dovne Slubberter! Træffer jeg jer her liggende langs ad Jorden og sove, mens jeres Kammerater derovre er i Færd med at slaas.“

En af Soldaterne: „Hr. Oberst, vi forestiller de faldne.“

* *

Læreren: „Paa hvilken Maade døde Karl den første af England?“

Eleven: „Han blev halshugget og døde af Følgerne af sit Saar.“

* *

„Jeg kommer saasnart jeg kan,“ sagde en ung Dame til sin Veninde.

„Søde Amalie!“ svarede denne, „du maa endelig komme lidt tidligere.“

* *

Det ringede paa en Dør. „Er der nogen?“ blev der spurgt indenfor.

„Ne, det er mig,“ lød Svaret.

* *

En Arbejdsmand trak en Hest hen foran en Dør for at sadle den. Han kom imidlertid til at lægge Sadlen omvendt og spændte den fast. En forbigaaende saa det og raabte: „Dumrian! du sadler jo Hesten omvendt.“ Udæn at lade sig forvirre sagde Arbejdsmanden: „Véd dit Fæ maaske, hvor jeg skal ride hen?“

Alle Artikler, Meddelelser og lignende til „Skjold“ bedes sendt til Lindegaardsvej 62, senest den første Tirsdag efter at Bladet er udkommet.

Véd du

- at i Argentina findes der flere Faar end i noget andet Land i Verden. Det samlede Antal udgør henved 100 Milioner,
- at der er fire Gange saa mange Ord i det engelske Sprog som i det franske,
- at i det gamle Testamente er der 5642 forskellige Ord,
- at der hverken findes Grævling, Muldvarpe eller Maar paa Bornholm,
- at ingen Fugl kan flyve baglæns,
- at Japanerne forstaar at fremstille Papir, som kan vaskes ligesom Tøj,
- at Japan har ca. 300,000 Kapeller og Templer,
- at Hajen kan svømme hurtigere end noget andet Dyr i Vandet,
- at naar en russisk Familie flytter er det Skik og Brug, at Familieoverhovedet bærer nogle Gløder eller varm Aske i en lukket Spand fra det ene Hus' Arnested til det andet,
- at Floden Donau løber gennem et Landomraade, hvor der tales to og halvtredsindstyve forskellige Sprog og Dialekter.

Diamantgaade.

A
 A A A
 B B B B B
 E E E E E E E
 E E E G G G G H J
 J J L L M M N N N N
 M N N N N N N N P
 P R R R R R R
 S S S T V
 W Ø Ø
 Ø

Disse Bogstaver skal omflyttes saaledes, at de 2 Midterlinjer danner Navnet paa et meget udbredt dansk Blad.

De øvrige Linier danner følgende: 1) et Bogstav, 2) et Træ, 3) et Drøngens navn, 4) en By i Danmark, 5) en By i Belgien, 6) en Rovfugl, 7) et Land i Europa, 8) et Pigenavn, 9) en Jordart, 10) et Bogstav.

Gaader.

- 1) Hvilke Vogne er de mindst varige?
- 2) I hvilke Tilfælde er Mændene Tanter?
- 3) En Mand kan hedde den første Halvdel og være den anden Halvdel, og en varm Sommerdag lægge sig til Hvile paa det hele. Hvad er det?

Abonnér og avertér

i Skolebladet „Skjold“.

Bedste og billigste.

Pokalturneringen 1917.

I Aar har vi ved et Uheld tabt den af H. I. K. udsatte Pokal. Vi havde jo tænkt paa at vinde den i Aar igen, men vi maatte bukke under for vor stærke Modstander. Skovshoved Skole har i 2 Aar forgæves stræbt efter at vinde Pokalen, som de i Aar endelig har vundet, med lidt Hjælp fra H. I. K.s Side. Kampen, som blev spillet paa H. I. K.s Bane her ved Skolen var meget interessant og spændende. Vi og vore Modspillere vare ligo stærke og derfor var Bolden frem og tilbage paa Banen. Men vi mærkede snart, at der var Ugler i Mosen, idet der nemlig blev taget saa meget Hensyn til Skovshoved Skole; flere Forseelser fra deres Hold blev ikke taget i Betragtning, f. Eks. at flere Indkast var til Frispark, og at Dommeren ikke saa de nok saa meget omtalte to Straffespark, som Skovserne lavede, men som han ikke fløjtede for. Vi vender tilbage til Kampen mellem Skovshoved og Plockross' Skole i Aar, hvor Skovserne havde Løjlighed til at skyde 1 Maal ved Straffespark, men vi maatte se os nødsaget til at tabe en Kamp, fordi Dommeren var partisk. Vi havde selvfølgelig ventet paa en Omkamp mellem Skovshoved Skole, men det blev der ikke noget af. Men vi haaber til næste Aar at kunne bømægtige os den igen.

En Spiller.

Oluf Nielsen's

Kød- og Flæske-Udsalg.

Jægersborg Allé 23, Tif. Ordrup 47.
Strandvej 193, Tif. Helrup 887 y.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tif. Helr. 794 u.

JOH. WEITZMANN.

Etablissement for Fotografi og Lystryk.

Telefon: Godthaab 915 y.

Folkets Allé 11 ved Peter Bangsvej. Kbhvn. F.

EJNAR KIRKERJERG.

Boghandel. Papirhandel. Musikhandel.

Tif. Ordrup 1156.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tif. Ordrup 127.

Alle Kolonial- og Materialvarer købes bedst
og billigst hos Købmand

Georg Petersen,

Jernbanevej 13. Tif. Ord. 364.

Charlottenlunds Skotøjsreparation,
Jensløvsvej 1.

Altid billigst. Altid bedst.

Tif. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tif. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

Viggo Byrum,

Cycleforretning,

Jægersborg Allé 3. Tif. Ordrup 1185.

ALBERT MONTY,

Manufaktur og Trikotage.

Jægersborg Allé 25. Tif. Ordrup 115.

Systue for Liv, Kjoler etc.

Modemagasinet Lindegaardsvej 40
anbefales til Sæsonen. Stort Udvalg i Velour-
hatte, Fantasie og Blomster.

Amatørfotografer!

Stort Udvalg i Films, Plader, Papirer, Skaale, Lamper, Kartons-Albums,
Fremkaldere etc.

Alt i friske Varer faas hos **Georg Reich, Tapet- & Farvehandel.** Margrethevej 2, Hellerup.
Tif. Helrup 725. Mørkekammer findes. Tif. Helrup 725.

Ansvarhavende **E. Ottosen, Lindegaardsvej 62, Charl.** — Trykt hos Simesen, Rebekkevej 10, Hellerup.

MAGLEGAARD-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 2

Den 15. November 1917

1. Aarg.

Frivilligt Dreng-Forbund 27' Oktober 1902 — 27' Oktober 1917.

I ved jo nok allesammen, at F. D. F. fejrede sin 15-aarige Fødselsdag den 27' Oktober 1917.

F. D. F. blev stiftet af en ung Arkitekt, Holger Thornøe; han saa en Gang paa en Udenlandsrejse i Italien en Flok Drenge, som drog igennem Gaderne med Faner og Musik; og i Aaret 1902 stiftede han og en anden Mand ved Navn Vallentiner, F. D. F.

Søndag den 28' Oktober var Københavns og Frederiksberg samt Ordrup, Hellerup, Skovshoved og Vanløse-Kredsene samlede i Vor Frelzers Kirke paa Christianshavn, hvor Vallentiner talte, og der blev sunget et Par Salmer; derefter gik alle Drenge, ca. 1500, ind paa Baadsmænds Strædes Kaserne, hvor de tog Opstilling i 5 Kompagnier, og derefter talte Arkitekt Thornøe et Par Ord, og saa gik Drenge over Knippelsbro til Christiansborg Slots Rideplads, hvor der var et skrækkeligt Føre; her talte Thornøe ogsaa et Par Ord og derefter blev Forbundsfanen ført til højre Fløj igennem Frederiksberg Kredsene og Or-

kestrene spillede: »De gode gamle Ægyptere«. Derefter gik Drenge over Raadhuspladsen og igennem Strøget, hvor der var en Mængde Mennesker, og da vi kom til Højbro blev Fanen ført til venstre Fløj, og de forskellige Kredse tog hjem. Dagen efter, Mandag d. 29. Oktbr. var der stor Fest inde i Odd-Fellow Palæet om Aftenen. Festen begyndte ca. Kl. 7 $\frac{1}{2}$; først blev der spillet og sunget: »Langt over Lande, lyder i Natten«; det var en meget smuk Sang. Derefter talte Landsforbundets Formand Pastor Ludvig Vallentiner om F. D. F., og ved Talens Slutning udbragtes der 3 korte og 3 lange Hurraer for Danmark. Derefter spillede der en F. D. F. Marsch, (af K. 2., K. 3. og K. 10' Orkester); da Musikken var færdig fremvistes der Eksercits og Nødhjælp. Føltlejlighed. Derefter fremvistes der levende Billeder fra Landkolonierne Jomsborg og Klintebjerg. Filmen var optaget af Nordisk Films Co. Saa var der et Par Musiknumre, og et udmærket Gymnastik Hold, som gjorde Gymnastik. Og derefter sluttede Biskop H. Ostenfeldt, og til sidst blev Drenge fotografere.

Det kunstfærdige Orgel.

Af Richard v. Volkmann.

For mange, mange Aar siden levede der en Gang en meget dygtig, ung Orgelbygger, som havde bygget mange Orgler, og altid blev det sidste bedre end det foregaaende. Tilsidst byggede han et, der var saa kunstfærdigt, at det begyndte at spille af sig selv, naar et Brudepar, som Gud havde Velbehag i traadte ind i Kirken.

Da han var lærdig med dette Orgel, tog han Landets Piger i Øjesyn, valgte den frommeste og smukkeste, og lod alt tilberede til sit Bryllup. Men i det Øjeblik, da han traadte ind i Kirken med sin Brud, medens Venner og Slægtninge fulgte efter i et langt Tog, hver med sin Buket i Haanden eller Knaphullet, var hans Hjærte fuldt af Stolthed og Ærgærrighed. Han tænkte hverken paa sin Brud eller sin Gud, men kun paa, hvad han dog var for en dygtig Mester, hvem ingen kunde maale sig med, og hvorledes alle Mennesker vilde blive forbavsede og beundre ham, naar Orglet begyndte at spille af sig selv. Opfyldt af saadanne Tanker traadte han altsaa ind i Kirken med sin skønne Brud — men Orglet tav. Dette gik den dygtige Orgelbygger meget nær til Hjertet; thi han troede i sin Stolthed, at Skylden kun kunde være hendes, og at hun ikke var ham tro. Hele Dagen igennem talte han ikke et Ord med sin Brud, og om Natten snørede han ganske hemmelig

sin Randsel og forlod hende. Efter at have vandret mange hundrede Mile bort, slog han sig omsider ned i et fremmed Land, hvor ingen kendte ham, og ingen spurgte om ham. Her levede han nu stille og ensomt i ti lange Aar; men saa overfaldtes han af usigelig Længsel efter Hjemmet og efter sin forladte Brud. (Fortsættes.)

Skolens Dagbog

Den 31' Oktober havde vi Faneindvielse i Gymnastiksalen, hvor der blev sunget et Par Sange, og Overlæreren talte nogle smukke Ord om Flaget; da det var forbi, gik vi over i Klassen.

Da Kl. var 11 gik vi atter over i Gymnastiksalen. Denne Gang for at mindes Luther, den store Reformator.

Vi sang: »I Wittenberg i Sachsenland, der er en Grav til Skue«, og Luthers Kampsang: »Vor Gud han er saa fast en Borg«, derefter talte Overlæreren et Par Ord om Luther, og da det var forbi, fik vi fri.

Gaader.

1) Jeg findes i hvert et Hus, og kan undertiden ogsaa være det, som jeg er, naar jeg læses omvendt.

2) Hvilke Mennesker er i Stand til, at tage sig Livet mageligst?

Amatørfotografer!

Stort Udvalg i Films, Plader, Papirer, Skaale, Lamper, Kartons-Albums, Fremkaldere etc.

Alt i friske Varer faas hos **Georg Reich, Tapet- & Farvehandel, Margrethevej 2, Hellerup.**

Tlf. Helrup 725.

Mørkekammer forefindes.

Tlf. Helrup 725.

Alle Artikler, Meddelelser og lignende til „Skjold“ bedes sendt til Lindegaardsvej 62, senest den første Tirsdag efter at Bladet er udkommet.

Løsning paa Diamantgaaden
i forrige Nr.

B
B Ø G
S Ø R E N
H E R N I N G
A N T W E R P E N
B Ø R N E V E N N E N
L A M M E G R I B
S P A N I E N
A G N E S
L E R
N

Børnevennen.

Løsning paa Gaader i forrige Nr.

1. Sporvogne, for de „holder“ aldrig længe.
2. Naar de er Debutanter.
3. Grøn — Svær — Grønsvær.

Usynlig Skrift.

Nogle Draaber Løgsaft og lige saa mange Draaber Citronsaft blandes sammen. Med denne Blanding skriver du med en ny Pen — den maa aldrig have været dypet i Blæk — nogle Ord eller et Navn paa et Stykke hvidt Papir og lader det tørre. Derefter beder du en anden læse,

hvad du har skrevet, men faar det Svar: at der staar ikke noget paa Papiret.

„Aah, du kan jo ikke læse, prøv igen.“ svarer du, tager Papiret og holder det over et Lys eller et Lampeglas.

Et Øjeblik efter kommer det skrevne tydeligt frem. Først rødligt, senere sort.

i. — n.

Humor.

Dommeren: (til en lille Pige) „Var din Fader under Indflydelse af Alkohol“ da din Moder slog ham?

Den lille Pige: „Nej, han var under Køkkenbordet.“

* * *

Læreren: „Børn, kan nogen af jer sige mig en dansk By, som begynder med S.“

Lille Kaj: „Maa jeg, Hr. Lærer, — Esbjerg.“

* * *

En mærkværdig Hund.

C.: Det var dog en dejlig Hund.

F.: Ja, ikke sandt? Men er det ikke mærkværdigt du? den æder ingen Ting, uden det først bliver tygget.

C.: Fy for Pokker! Hvem tygger da Maden for den?

F.: Det gør den selv.

Abonnér og avertér

i Skolebladet „Skjold“.

Bedste og billigste.

Toppen.

Peter var kommet i Stadstøjet. Det var ikke noget der hændte ret ofte, for Far og Mor var fattige, og havde ikke Raad til at give ham fint Tøj paa hver Dag. Men i Dag var det nu ogsaa en ganske særlig Anledning, han var pyntet for. Han havde faaet Lov til at hente Far hjem fra Arbejdet. Peter var stolt af sit Hverv, han saa haanligt nød paa sin lille Søster Ellen, der stod og beundrede hans fine Tøj. Nu saa han først hvor lille og ubetydelig hun var, og saa hente Far — nej, det maatte hun nok lade ham om. Endelig fik Ventetiden da Ende, og han sprang afsted, han kendte godt Vejen, det var omtrent den samme, som den til Skole, kun lidt længere. Peter vidste, at det var i Dag, Far fik Løn, derfor havde han nu gaaet og tænkt paa, om han ikke kunde bede Far om en Ting, det blev Far saamænd ikke vred over.

Men der var saa længe til hans Fødselsdag — og nu havde de næsten alle sammen i Skolen faaet en Top. Derfor vilde han nødig vente saa længe. Peter standsede ved en stor Butik, hvor der var saa meget Legetøj. Der var Soldater og Trommer og meget andet, som han synes saa godt om. Der i Butikken laa en dejlig stor Top, „Aa“, hvor den skinnede, den var den køneste, og den vilde han helst have af alle de fine Ting.

Fortætttes.

Oluf Nielsen's

Kød- og Flæske-Udsalg.

Jægersborg Allé 23, Tlf. Ordrup 47.
Strandvej 193, Tlf. Helrup 887 y.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.

Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 u.

EJNAR KIRKEBJERG.

Boghandel. Papirhandel. Musikhandel.
Tlf. Ordrup 1156.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

Alle Kolonial- og Materialvarer købes bedst
og billigst hos Købmand

Georg Petersen,

Jernbanevej 13. Tlf. Ord. 364.

Charlottenlunds Skotøjsreparation,
Jensløvsvej 1.

Altid billigst. Altid bedst.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

ALBERT MONTY,

Manufaktur og Trikotage.

Jægersborg Allé 25. Tlf. Ordrup 115.

Systue for Liv, Kjoler etc.

Modemagasinet Lindegaardsvej 40

anbefales til Sæsonen. Stort Udvalg i Velour-
hatter, Fantasie og Blomster.

V. Nielsen.

Skomagermester.

Jernbanevej 13, Charlottenlund.

Valdemar Nielsen.

Jægersborg Alle 6.

Prima Solinger Lommeknive, Dolke.

Portemonnæer, Rygsække.

Boghærere og Fodbolde m. m.

været god imod. Saa naaede Toget Kirken, og idet Kisten bares ind ad Kirke-døren begyndte Orglet at tone ganske af sig selv, saa dejligt, som aldrig noget Menneske havde hørt det før. De stillede Kisten ned foran Alteret, og Orgelbyggeren lænede sig stille op til en Søjle tæt ved og lyttede til Tonerne, som brusede mægtigere og mægtigere, ja tilsidst saa mægtigt, at Kirken rystede i sine Grundpiller. Hans Øjne lukkede sig, for han var meget træt af den lange Rejse. Men hans Sind var fuldt af Fryd, thi nu vidste han, at Gud havde tilgivet ham; og da den sidste Orgeltone forstummede faldt han død om paa Støngulvet. Saa løftede Folkene den døde Mand op, og da de saa, hvem det var, aabnede de Kisten og lagde ham hos hans Brud. Og da de atter lukkede den til begyndte Orglet endnu en Gang at tone ganske dæmpet. Saa blev det stille og har aldrig mere spillet af sig selv.

— B. —

Omflytningsopgave.

B E E H I I L L M N N N N R U Æ

Disse Bogstaver skal omflyttes saaledes, at de danner fire Ord: 1. En Flod i Tyskland. 2. En Frugt. 3. En By i Tyskland. 4. En Flod i Tyskland.

Man tager det første og det sidste Bogstav af disse fire Ord og sammensætter deraf Navnet paa et Land i Europa.

Løsning paa Opgaverne

i forrige Nr.

1. Dør — rød.
2. Gartnerne, da deres Arbejde for en stor Del bestaar i Driverier.

Fra Skolen.

Fredag den 7. December holder en af Skolens mest afholdte Lærere sin 32-aarige Fødselsdag.

Fødselsdagsbarnet er Hr. A. Hansen, som er bekendt for at være en meget dygtig Lærer og godt lidt af Alle.

Gratulanten.

Humor.

Købmanden (til den nye Kommiss): „Har De noget Kendskab til Engelsk?“

Kommissen: „Ja, jeg spiser næsten hver Dag en engelsk Bøf.“

* *

Carl: „Hør Jens, du var med i Slagsmaalet nede ved Havnen. Hvem holdt du med?“

Jens: „Jeg var neutral, jeg fik Prygl af dem begge to.“

* *

Lægen: „De skal undersøges.“

Bondekonden: „Næ, ett i Dav.“

Lægen: „Jamen det er aldeles nødvendigt.“

Bondekonden: „Næ, ett i Dav, jo æ ett klæt paa te aa blyv klæt av.“

* *

Læreren: „Du har vel nok forstaaet Ejnar, at naar jeg lader dig sidde over efter Skoletid, gaar det lige saa meget ud over mig som dig.“

Ejnar: „Ja, Hr. Lærer. Derfor tager jeg mig det heller ikke saa nær.“

Toppen.

(Sluttet.)

Nu var Peter snart der, hvor Far arbejdede; han skulde kun over paa den anden Side af Gaden og saa et lille Stykke længere ned. Men i sin Ivrighed saa Peter ikke, at der kom en tungtlæsset Vogn i stærk Fart ned mod ham, og da han endelig opdagede Vognen, var det forsent, den var lige ved ham; Hjulene gik over hans ene Ben. Peter gav et Skrig fra sig og besvimed mellem Hænderne paa de mange Mennesker, som kom til. Da han vaagnede igen, laa han hjemme i sin egen Seng. Ved Siden af ham stod Far og Mor og saadan en alvorlig Mand — hvem kunde det være? Fader og Moder nikkede til ham, da han saa paa dem med sine forundrede Øjne. Han var ikke rigtig vaagen endnu — var han syg? Peter vilde vende sig lidt i Sengen, men skreg højt, da han vilde flytte Benene. Faderen tussede paa ham:

„Ja, du maa ligge roligt, min Dreng, ellers varer det saa længe, inden du bliver rask, og du kommer ned og henter Far.“ Ned og hente Far, ja, nu huskede Peter pludselig alt, og endnu halyt i Søvn udbød han: „Far, kan du se Toppen, hvor den skinner?“

Oluf Nielsen's

Kød- og Flæske-Udsalg.

Jægersborg Allé 23, Tlf. Ordrup 47.
Strandvej 193, Tlf. Helrup 887 y.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 u.

EJNAR KIRKEBJERG.

Boghandel. Papirhandel. Musikhandel.
Tlf. Ordrup 1156.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

A. Petersen,

Jægersborg Allé 31.

Tlf. Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

Charlottenlunds Skotøjsreparation,

Jensløvsvej 1.

Altid billigst. Altid bedst.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe

ALBERT MONTY,

Manufaktur og Trikotage.

Jægersborg Allé 25. Tlf. Ordrup 115.

Systue for Liv, Kjoler etc.

Wilh. G. Brummerstedts Eft.

Uhr- og Instrumentmager.

Jægersborg Allé 28.

Reparationer udføres.

V. Nielsen.

Skomagermester.

Jernbanevej 13, Charlottenlund.

Valdemar Nielsen.

Jægersborg Alle 6.

Prima Solinger Lommeknife, Dolke.

Portemonnær, Rygsække.

Bogbærere og Fodbolde m. m.

MAGLEGAARD-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 3

Den 1. December 1917

1. Aarg.

Beretninger om Argonnerkampene i Efteraaret 1915.

Skrevet af en tysk Infanterist.

I.

Under snild Udnyttelse af de uvejsomme Argonner Skovbjerge, var det sidst i September lykkedes Franskmændene at drive stærke Kræfter ind imellem de tyske Tropper, der kæmpede Vest og Øst for Argonnerne.

Samtidig fra Montblainville og Varennes fra Øst og over Binarville fra Nordvest trængte Tyskerne ind i Skovene. Mindst Modstand mødte de Dele, som rykkede frem gennem Argonnernes østlige Halvdel langs Vejen Varennes — Le Four de Paris. Her lykkedes det hurtigt at kaste Franskmændene tilbage til Biesmedalen ved Four de Paris.

For at fjerne Resten af Kilen, i de vestlige Argonner maatte den Stilling trykkes ind, som var bøjet frem over Moreaudalen — Bagatelle — Pavillonon — St. Hubert — Pavillonon. De to nævnte Pavillonon blev taget efter nogle Dages Forløb. Men saa kostede det Uger og Maa-

neder med de mest forbitrede og blødige Nærkampe for Skridt for Skridt og Grav for Grav at trænge Franskmændene tilbage.

Der gik i Vintermaanederne ikke 8 Dage, uden at der et Sted blev fravristet Fjenden en Grav, et Blokhus eller et Støttepunkt, snart af smaa Pioner- og Fodfolkafdelinger, snart af større Troppstyrker lige til Brigader og Divisioner. Mens Franskmændene med sejg, utrøttelig Modstandskraft stadig igen klamrede sig til hvert lille Gravstykke og Posthul, benyttede de den Tid, de saaledes vandt, til bag deres Front som nyt Rygstød at skabe en Række Støttepunkter, som de udbyggede med alle den moderne Teltbæfningskunsts Midler.

II.

Langs med Vejen fra Binarville til Vienne — le Château er Landskabet ret let at overse; Skoven er temmelig aaben og tilmed i Tidens Løb saadan skudt i Stykker, at man tydelig ser tre i Terrasser over hinanden liggende franske Skyttegrave. Den forreste af disse laa kun omtrent 100 Skridt fra den tyske

Stilling. Længere mod Øst bliver Skoven igen tættere. Tjørn og tæt Underskov skjuler Udsigterne, saa man knap kan se ti Skridt frem. De tyske og franske Stillinger var her skilte ved en lille Dal, hvis Bund man ikke kunde se fra vore Stillinger. Paa hele Fronten af dette Afsnit havde Patrouiller fastslaaet, at Franskmændene i Dalbunden havde anlagt en 30 Meters brede Forhindringer, bestaaende af et Virvar af Pigtraad, et Net af Traadmasker og en bred Grav, der var fyldt med Vand. Paa den anden Side af disse Forhindringer, paa Skraaninger, inde i den tætteste Underskov, fandtes de franske Hovedstillinger, som bestod af flere bag hinanden liggende Skyttegrave med stærke Dækninger, Blokhuse og Maskingøverstillinger.

Desuden havde Fjenden paa denne Side af Forhindringerne smaa Afdelinger staaende i Sappørstillinger. (Fortsættes.)

Det kunstfærdige Orgel.

Af Richard v. Volkmann.

(Sluttet.)

Atter og atter mindedes han, hvor from og smuk hun havde været, og hvor skammelig han havde forladt hende. Efter forgæves at have gjort alt for at bekæmpe sin Længsel, besluttede han sig til at vende tilbage og bede hende om Tilgivelse. Dag og Nat vandrede han, gik Fødderne

tilblods og jo nærmere han kom Hjemmet, desto større blev hans Længsel, men ogsaa desto større hans Angst, ved Tanken om, hvorvidt hun, naar de gensaas, vilde være lige saa venlig og god imod ham, som da hun var hans trolovede! Omsider saa han langt borte sin Fødebys Taarne blinke i Sollyset. Han begyndte da at løbe alt hvad Remmer og Tøj kunde holde, saa at Folk, der saa ham, rystede paa Hovedet og sagde: „Enten er han gal, eller ogsaa maa han have stjaalet.“

Da han kom ind ad Byens Port, mødte han et langt Ligtog. Bag efter Kisten gik en Mængde Mennesker, som græd.

„Hvem begraver I her, Godtfolk, siden I græder saadan?“

„Det er Orgelbyggerens smukke Hustru, hvis Mand forlod hende. Hun har gjort os saa meget godt og vist os alle saa megen Kærlighed, at vi vil bisætte hende her i Kirken!“

Da han hørte dette, sagde han ikke et Ord, men gik stille og med sænket Hoved ved siden af Kisten og hjalp med at bære den. Ingen kendte ham; men da man hele Tiden hørte ham hulke og græde, lod man ham i Fred, thi man tænkte: det er vel sagtens en af de mange fattige Folk, som den afdøde, medens hun levede, har

Køb næste Nr. af Skjold.

**Stor Premieopgave og
3 Premier.**

Amatørfotografer!

Stort Udvalg i Films, Plader, Papirer, Skaale, Lamper, Kartons-Albums, Fremkaldere etc.

Alt i friske Varer faas hos **Georg Reich**, Tapet- & Farvehandel. Margrethevej 2, Hellerup
Tlf. Helrup 725. Mørkekammer forefindes. Tlf. Helrup 725.

MAGLEGAARD-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 4

Den 15. December 1917

1. Aarg.

Beretninger om Argonnerkampene
i Efteraaret 1915.

Skrrevet af en tysk Infanterist.

II.

(Fortsat.)

Rolig og klar oprinder Morgenøen den 20. Juni.

Paa begge Sider er alt tidligere end ellers. Her er Forventning om den forestaaende Kamp, og histovre hos Fransk-mændene, fordi Regimenterne 55 og 255 skifter i Morgendæmringen. Paa Slaget 4 aabner de tyske Batterier Ilden. Lidt senere begynder Skydningen med Minekasterne. Ilden bliver heftigere fra Time til Time. Virkningen af Artilleriilden og Minekasterne er ødelæggende. Hos Fjenden søger alt i Dækning og ned i de overdækkede Grave i forreste Linje. Længere tilbage lægger det tyske Artilleri en Spærreild over Forbindelseslinjerne, som intet Menneske levende kan komme igennem. I de tyske Skyttegrave træffes de sidste Forberedelser. Hundreder af Stormstiger er rede til at hjælpe Folkene op af Gravene, enhver samler sine Haand-

granater sammen, og Pionererne staar rede med Sakse til at overklippe Pigtraadsforhindringerne med, og andre Redskaber til samme Brug, alle Ure er stillede ens, nøjagtigt paa Sekundet.

Kl. 8,30 forceres Artilleriilden til sit højeste. Minekasterne ligesaa, — og saa Kl. 8,50 begynder over hele Linien Stormen. Henrevne af den mest glødende Begejstring, og en dødsforagtede Vilje til at sejre, styrter de brave Folk frem imod de forreste franske Grave. Uden selv at vide hvorledes, gennembyder de i et Øjeblik Pigtraadsspærringerne. Mange bliver hængende i Pigtraaden, river Tøjet i Stykker, falder, springer op igen, og videre gaar det imod de ildspyende Blokhuse. Paa samme Tid har Artilleriet lagt sin Ild længere tilbage.

En Trup Würtembergere med deres tapre Fører, Løjtnant Sommer, i Spidsen, lægger sig, trods den rasende Ild, der hagler ned over dem, oven paa Taget af et Blokhuse, og ved Hjælp af Revolvere og Haandgranater gør de det Maskingevær uskadelig, som findes derinde.

Ramt til Døde fra en af Naboskyttegravene falder den heltmodige unge

Officer. En lille Afdeling stormer langt ind i de fjendtlige Stillinger og bliver afskaaret, da den derved taber Forbindelsen med Kammeraterne.

Saaledes er det tit de tapreste, der i deres Trang for at naa frem kommer alt for langt frem, og saa falder i Fjendens Haand. Et andet Sted, i Labordère-Stillingen, hvor Stormen mødes af særlig stærke Befæstninger og Forhindringer, lykkes det Løjtnant Valker med et Kompagni at trænge ind i et smalt Stykke af en fjendtlig Stilling. Forfra og fra begge Sider indesluttet af en langt overlegen Fjende og uden Forbindelse med sin Bataillon holder han sig i Timevis i den voldsomste Ild. Endelig Kl. 8 om Aftenen bryder nye Kompagnier frem fra begge Fløje for at komme deres helttemodige Kammerater til Undsætning. Alt, hvad der stiller sig i Vejen, bliver slaaet ned eller fanget. Lige saa varm og blodig var Kampen i den østlige Del af Labordère-Stillingen. To af de tapreste unge Førrere, Løjtnant v. Spindel og Fændrik Kurz af Infanteri-Regimentet „Kejser Wilhelm“ Nr. 120, lykkes det med en lille Afdeling at faa Fodfæste i den fjendtlige Stilling, saa denne oprulles til begge Sider. Begge maa bøde med Livet for deres Mod. Deres gode tyske Blod er ikke flydt forgæves. Om Aftenen er den største Del af Labordère-Stillingen og alle Stillinger paa begge Sider af Vejen til Viennele-Château i præjsisk og württembergsk Landeværns Besiddelse. Flere heftige franske Modangreb bliver afviste. 7 Officerer, 627 Mand, 6 Maskingeværer, 15 Minekastere, over 1000 Gøvrer, en Mængde Redskaber, Vaa-

ben og Ammunition er Sejrherrens Bytte. (Fortsættes.)

EN LILLE HELT.

Hen paa Eftermiddagen blev en Dør lukket op paa et Banevogterhus, og en Kvinde stak Hovedet ud for at betragte det snedækkede Landskab; men kun for et Øjeblik. Inde i den overhedede Stue laa Manden paa Sengen i stærk Feber; han var pludselig bleven syg, han vidste ikke selv hvoraf, nu vilde han hverken høre eller se, kun sove.

Konen havde køgt Hyldete til ham og næsten tvungen ham til at drikke den, hun haabede derved snart at faa ham paa Benene igen, thi Jakob, deres eneste Barn, havde ikke givet hende Fred et Øjeblik den hele Dag: »Mo'er, du maa gaa ned og hente mig noget til Juleaften — se, Træet staar her i Spanden, nu behøver jeg kun Æbler og Nødder og et vældigt stort Honningkagehjerter.«

Men hver Gang hun havde hyllet sig i sit Tørklæde og af Drengen ladet sig trække hen til Døren, grebes hun pludselig igen af Angest for den syge, tungt aanende Mand og vendte tilbage til Sengen. Jakob gav sig til sidst bitterlig til at græde; at han paa den hellige Juleaften kun skulde have et nøgent Træ, syntes ham noget af det sørgeligste i Verden.

Da tog Konen en rask Beslutning: »Jens.« sagde hun til sin Mand, »Jeg kan være tilbage igen om to Timer, det er jo dog Juleaften, Drengen skulde dog ikke staa tomhændet, synes du ikke, jeg skal gaa ned og hente, hvad han beder om?«

»Jo, gaa du kun,« nikkede Banevogteren,

jeg er kun saa underlig tung i Hovedet; naar jeg faar sovet lidt endnu, er det hele nok forbi.«

»Hør Jakob,« vendte Konen sig til Drengen »paa nu nøje paa, naar Viseren staar fem Minutter før fem, maa du vække Fa'r og hente ham Flaget, og du maa sørge for, at han er derude, naar Toget kommer, hører du — jeg stoler paa, at du husker det.«

Jakob lovede: »Jeg skal passe paa, Mo'er, men glem nu ikke, at der maa være en Mængde Æbler og Nødder og et vældigt stort Honningkagehjerter.«

Konen kæmpede allerede derude med Sneen og Stormen, da den klare Barnestemme lød ud af Døren efter hende:

»Der maa være Manndler paa . . . og Farvel, Mo'er!«

Jakob forføjede sig derpaa hen til sit Træ, stirrede paa det og klappede fra Tid til anden i Hænderne, thi han saa allerede i Aanden alle Grenene fulde af Æbler og Nødder. Moderen kunde umulig være hjemme igen før Kl. seks, og den slog just nu fire, men ikke desto mindre løb Jakob allerede den ene Gang efter den anden til Døren for at kigge efter hende og trak hver Gang det blonde Hoved, dækket med Snefnug, tilbage i Stuen. Omsider plantede han sig med stor Samvitighedsfuldhed foran Vækkeuret og saa paa Svingningerne af Perpendiklen.

Endelig — det var ikke til at tage fejl af — stod Viseren der, hvor Moderen havde

vist ham, den skulde staa, og Jakob løb ufortøvet hen til den sovende Faders Seng og ruskede ham dygtig i Armen, »Fa'er,« skreg han ham ind i Ørerne, »Toget!«

Manden laa i dyb Søvn; efter at han havde drukket Teen, var han falden i stærk Sved, en tung Drøm syntes at ængste ham, og da Barnet bøjede sig ned over ham, slog han efter ham. Jakob lod sig dog ikke gaa paa, han vidste, hvad der stod paa Spil, hvis Faderen forsømte sin Pligt. Han hentede Flaget frem og trykkede Faderen det i Haanden, han slæbte saa den tunge Kappe gennem Stuen hen til Sengen, hvor han raabte og trak i den sovende — forgæves! Og nu lød Signalet derude.

»Gud i Himlen,« skreg Drengen, »Toget, Fa'er! Staa dog op — skynd dig — hør dog, hvad jeg siger. Fa'er, hør dog!«

»Ja, ja,« mumlede Manden, »nu skal jeg komme« — og dermed vendte han sig om mod Væggen.

»Saa maa jeg derud,« sagde Drengen til sig selv. »En maa være der.«

Med en rask Beslutning for han i den lange, tunge Kappe, drog Hætten over Hovedet, tog Flaget og kom just i rette Øjeblik til Stedet. — Faa Øjeblikke efter kom Toget dampende forbi den snurrige lille Skikkelse. Sneen faldt ned over ham i tætte Flokke, med dyb Alvor præsenterede han Flaget, ud fra den snedækkede Hætte kiggede det yndige, rødmsede Barneansigt — det var, som selve Kri-

Amatørfotografer!

Stort Udvalg i Films, Plader, Papirer, Skaale, Lamper, Kartons-Albums,
Frømkaldere etc.

Alt i friske Varer faas hos **Georg Reich, Tapet- & Farvehandel, Margrethevej 2, Hellerup.**
Tlf. Helrup 725. Mørkekammer forefindes. Tlf. Helrup 725.

stusbarnet var dalet ned paa dette ensomme Sted.

Saaledes forekom Synet sikkert ogsaa den unge, rejsende Dame, der stod ved det aabne Kupévindue og saa ud i den stille Juleaften, thi hun vinkede pludselig med Haanden, og et Øjeblik efter fløj en Genstand fra det forbigående Tog lige ned for Jakobs Fødder; han tog den op og ilede hjem; inde i Stuen lod han Faderens tunge Kappe falde til Jorden og løb til Vinduet for at betragte sit Fund ved Vintermaanens klare Skær. Det var en Læderpung; han aabnede den og fandt den næsten helt fyldt med nye, blanke Sølvmonter. Da skreg Jakob højt af Glæde, paa Giveren tænkte han ikke. Det var jo Jul, intet Under altsaa, at Foræringerne faldt ned fra Himlen. »Saa, nu kan jeg pynte Træet,« sagde Jakob. »Hvor Mo'er vil blive forbauset!«

Og han begyndte at lægge Sølvmonterne paa Grenene, hvad der ikke kostede ham liden Møje, thi de faldt stadig ned igen; omsider lagde han ganske udmattet Hovedet ned paa Armene og faldt i en dyb Søvn under sit sølvbestroede Juletræ. Han hørte ikke, at Moderen, dækket med Sne og stønnende af Anstrengelse, traadte ind i Stuen; først satte hun sin Kurv fra sig og ilede derpaa hen til Mandens Leje. Han aandede nu rolig og regelmæssig; paa Gulvet laa hans Kappe. Han havde altsaa været i Stand til at gøre sin Pligt.

»Gud være lovet og takket!« stammede Konen og vendte sig om mod Vinduet, foran hvilket Træet stod paa et Bord.

Der sad hendes Dreng og rørte sig ikke.

Sagte, paa Taaspidsene, listede hun med sin Kurv, fuld af Æbler og Nødder, og med Honningkagehjertet i Haanden hen

bag ved Drengens Stol. Men hvad var det? Skinnede Maanen saa glinsende i Aften, at det lyste med et Sølvskær over Træets Grene og lige saa fra den sovende Jakobs krøllede Haar? Konen strakte Haanden ud og lod den fare hen over Drengens Hoved — da faldt der noget til højre og til venstre ned paa Jorden med en klingende Lyd. »Men dog!« skreg hun højt.

Da fo'r Jakob op, stirrede først et Øjeblik forskrækket omkring sig, men udbrød derpaa, idet han ude af sig selv af Glæde hoppede omkring, først paa det ene Ben og saa paa det andet: »Ja, ja, det er mit altsammen — se kun, Mo'er, se kun!«

Konen skyndte sig at tænde Lys; nu vaagnede ogsaa Manden og sprang op fra Sengen. »Herre Gud i Himlen,« sagde han, »Toget er kørt forbi . . . du var vel derude, Marie?«

Hun blev saa bleg som et Lig. »Jeg er jo først nylig kommen hjem.«

»Men jeg var derude,« forklarede Jakob. »Da jeg ikke kunde faa Fa'er vaagen, tog jeg Flaget og Kappen og gjorde det alt sammen rigtig, og der var ingen, der kendte mig, men der var en Jomfru, der kastede alle disse Penge ned til mig . . . se bare!«

Banevogteren, der endnu følte sig mat efter det overstandne Feberanfald, lod sig med rystende Knæ falde ned paa den nærmeste Stol: »Var du virkelig derude?« spurgte han.

»Det var jeg,« forsikrede Jakob. »Du kan være ganske rolig for det, Fa'er.«

»Du er en Gut, Dreng.«

»Du er en rask Dreng,« hulkede Konen. »Du bliver nok engang General — se bare, der er sikkert mere end ti Kroner! Jens, se dog!«

Paa Bordet laa den lille Portemonnæ, og Jakob forklarede: »Den kom flyvende hen til mig, ligesom en Fugl fra Himlen.«

Banevogterens Kone undersøgte Pungen og fandt deri et lille Kort. »Glædelig Jul!« stod der paa det.

Det varede længe, før hun fik sammenstrevet Ordene. Omsider udbød hun: »Aa, det maa komme fra et godt Hjerte . . . Gud velsigne hende!«

»Ja, du kan tro, Gud har nok vidst, at vi trængte til nogle Penge,« mente Jakob.

Saa holdt de glædelig Jul i det lille fattige Banevogterhus.

Nye Bøger.

Den nok saa bekendte Forfatter Rudolf Bruhn har atter i Aar skrevet en af sine gode Drengfortællinger:

I Sommerlejr.

Prisen bliver Kr. 1,50 hæftet og 2,00 cart.

Den anden Bog er:

Danske Drenges Julebog, som er udgivet af K. F. U. M. og F. D. F. i Danmark. Pris 75 Øre. Begge Bøger er udkommet paa Danske Drenges Forlag, Walkendorffsgade 36.

PRÆMIEOPGAVE.

Kan De finde, hvormange Stavefejl, der er i Skjold denne Gang?

Det er ganske let, prøv selv. Naar De har fundet det, send det saa ind til Redaktionen, Lindegaardsvej 62, sammen med den lille Kupon i Hjørnet.

Senest den 15. Januar 1918.

Præmierne er:

henholdsvis 3 Kr., 2 Kr., 1 Kr.

Løsning paa Omflytningsopgaven

Rinen — Æble — Ulm — Inn — Rumænien.

Omflytningsopgave.

L
V B N
N S E B S
N N K E Ø N A
H P D O H G V A S
B U R A K K V
V N E S A
A A O
D

1. Et Bogstav.
2. En Plante.
3. Et kendt Navn.
4. Bruges ved Savning.
5. En By i Danmark.
6. En Hjælp for Søfolk.
7. En Cylindrisk Beholder.
8. Et Pigenavn.
9. Et Bogstav.

Det læses fra oven og nedefter og fra venstre til højre.

Navnet paa en meget kendt dansk By.

Støt vore Annoncører.

Alle Artikler, Meddelelser og lignende til „Skjold“ bedes sendt til Lindegaardsvej 62, senest den første Tirsdag efter at Bladet er udkommet.

Premie-
Kupon.

**Oluf Nielsen's
Kød- og Flæske-Udsalg.**

Jægersborg Allé 23, Tlf. Ordrup 47.
Strandvej 193, Tlf. Helrup 887 y.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 u.

V. Nielsen.

Skomagermester.

Jernbanevej 13, Charlottenlund.

Modemagasinet Lindegaardsvej 40

anbefales til Sæsonen. Stort Udvalg i Velour-
hatte, Fantasie og Blomster.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

ALBERT MONTY,

Manufaktur og Trikotage.

Jægersborg Allé 25. Tlf. Ordrup 115.

Systue for Liv, Kjoler etc.

**Albert Houborgs
Skotøjsreparation**

Jægersborg Allé 54

anbefales.

1. Kl. Materiale anvendes.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

A. Petersen,
Jægersborg Allé 31.
Tlf. Ordrup 943.

Réparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

Charlottenlunds Skotøjsreparation,
Jensløvsvej 1.

Altid billigst. Altid bedst.

Valdemar Nielsen,

Jægersborg Allé 6.

Stort Udvalg i Julegaver.

Telefon 127.

Hellerup Skotøjs Lager

har Støvlen der passer Dem.

Strandvej 173.

C. C. Olsen.

— **Colonial.** —

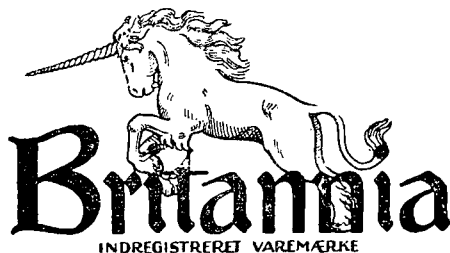
Hj. af Taffelbays Allé.

Telf. Helrup 203.

EJNAR KIRKEBJERG.

Boghandel. Papirhandel. Musikhandel.

Tlf. Ordrup 1156.

Herremode- og Hattemagasin.

Strandvej 187.

Telf. Helrup 400 y.

— Stort Udvalg i Skoledragter
og Olieskindsfrakker. —

Køb Deres Julegaver her.

Ansvarhavende E. Ottosen, Lindegaardsvej 62, Charl. — Trykt hos Simesen, Rebekkevej 10, Hellerup.

**Premie-
Kupon.**

MAGLEGAARDS-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 5

Den 15. Januar 1918

1. Aarg.

Glædeligt Nytaar

ønskes Alle af „Skjold“s Redaktion og Medarbejdere.

Vi haaber, at vi i det nye Aar maa tilfredsstille vore Læseres Krav med Hensyn til Bladet.

Paa Grund af det dyre Papir og Trykning vedbliver Bladet som det var før Julenumret.

Men vi haaber, at der maa aabnes en Udvej, saa at vi kan faa et større Nummer, og maaske Billeder deri; det er jo det, der hele Tiden bliver slaaet paa.

Er der ikke her paa Skolen nogle, som kunde have Lyst til at være med, vi kunde godt bruge en 2—3 Elever, for vi er for Øjeblikket saa faa, at det er lige lidt nok. Er der nogen, der vil være med, kan de henvende dem til Redaktøren.

Paa Gensyn.

Edvin Ottosen, *Herlov Jørgensen,*
Redaktør. Kasserer.

Lindegaardsvej 62, Ch. Strandvej 132 A.

Beretninger om Argonnerkampene i Efteraaret 1915.

Skrevet af en tysk Infanterist.

III.

(Sluttet.)

Det Saar, som Tyskerne tilføjede Franskmændene, blev hurtigt lægt. Ugen efter den sejrrige Dag, Tyskerne havde, stormede Franskmændene den tyske Stilling.

Med Sejr gik de frem og drev Tyskerne tilbage til en lille By St. Huberts, som laa 6 Kilometer bag deres tabte Stillinger.

Det kom til et stort Slag, hvor Franskmændene vandt og drev Tyskerne tilbage.

Tyskerne gjorde forgæves flere Modangreb, men blev slaaet tilbage med store Tab. Franskmændenes Bytte blev 6 Minekastere, 2 Kanoner, 4 Revolverkanoner, 22 Maskingeværer, 2000 Geværer, 20,000 Haandgranater og flere Vaabendepoter, 2 Majorer, 5 Kaptajner, 4000 forskellige Tropper.

En af Tyskerne sagde til os: „Hvis vi lider mange af den Slags Nederlag, vil vi langsomt slæbe os til Paris.“

Vaagen.

Henrik Rønnov gik i næstøverste Klasse i Købstadens Latinskole. Rektor Lunds eneste Datter, Eva, havde kastaniebrunt, kruset Haar og dybe, mørkeblaa Øjne.

Henrik havde som ganske lille mistet begge sine Forældre og boede nu hos en gammel Tante, som havde opdraget ham; det rørte altid Folk at se de to vandre deres daglige Tur ned til Havnen og tilbage forbi Kirken, han høj og kraftig, hun ældet og bøjet, støttende sig til hans Arm. Linierne om hendes Mund røbede gemt men ikke glemt Sorg; der kom noget usigelig vemodigt og kærligt i hendes matte Øjne, hver Gang hun betragtede sin unge Søstersøn, — stakkels Fyr, miste begge sine Forældre paa den Maade.

Henrik saå ikke forknyt ud, altid straalende og frejdig, det Spark, hvormed Porten blev aabnet hver Morgen 5 Minutter før otte, tydede heller ikke paa Forstemthed.

Rektor Lund havde straks fattet Forkærlighed for Henrik, da han kom ind i Skolen; der var noget uimodstaaeligt vindende ved den lille forældrelose med de klare Øjne og gule Krøller. Henrik betragtede efterhaanden Rektor Lund som sin Fader og Eva som en Søster, saa meget var han kommet i deres

Hjem, og saa trofast en Legekammerat havde Eva været ham, — — havde været, ja, for nu syntes han, hun var mere end blot Kammerat; han havde i den senere Tid lagt Mærke til, at Blodet steg ham til Kinden, naar han saå hendes slanke, yndefulde Skikkelse, — og saa Smilehullerne, aah, de Smilehuller; — han var begyndt at behandle hende med mere Respekt, han var begyndt at tage Hatten rigtig af for hende, naar de mødtes, før var det bare: „Hov, Eva, hvor skal du hen? jeg kommer op i Aften.“ — I den senere Tid stod Henrik lidt uden for Lunds Dør, inden han ringede paa; før havde han bare givet deres aftalte Signal, og saa kom Eva stormende ud og lukkede op.

„Hvor skal I hen, Eva?“ spurgte Trine; Trine var Kokkepige hos Lunds, o: Kokkepige af den gode gamle Slags, som tjener i 20 Aar og faar Præmie — for saa at gaa „i Arv“ til den ældste Datter, naar hun skal giftes. Trine stod ved Køkkenvinduet og vaskede op efter Middag, da hun saå Eva og Henrik med Skøjter under Armen dreje ud gennem Gaarden. „Vi skal ned og løbe paa Fjorden, vi kommer hjem til The!“ „Gaa nu ikke for langt ud, lille Børn,“ sagde Trine med moderlig Stemme; „paa paa, at Eva ikke kommer til at fryse. Henrik; knap Kaaben helt, min søde

Amatørfotografer!

Stort Udvalg i Films, Plader, Papirer, Skaale, Lamper, Kartons-Albums, Fremkaldere etc.

Alt i friske Varer faas hos **Georg Reich**, Tapet- & Farvehandel, Margrethevej 2, Hellerup.
Tlf. Helrup 725. Mørkekammer forefindes. Tlf. Helrup 725.

Pige!“ — „Fa'vel, Fa'vel!“ Trine anede ikke, at Eva i den senere Tid var begyndt at slynge H. R. i sine Skolebøger.
(Fortsættes).

Naar Tilfældet maa raade.

Den bekendte Forfatter Max O'Rell skriver i New-York American:

Pascal sagde en Gang, at dersom Kleopatras Næse havde været en halv Tomme kortere, saa vilde Verden have haft et andet Udseende. Men dersom man læser i Historien, eller blot gransker i sin egen Hukommelse, saa kan man let sammenstille en hel Række af mer eller mindre vigtige Tildragelser, hvor det helt og holdent skyldtes Tilfældet, hvorledes de endte, eller, man maa maaske hellere sige Forsynet.

Jeg begynder med mig selv. Den 16de August 1872 gik jeg til St. Lazarestationen i Paris for at køre med Toget til Versailles. Ved Indgangen til Stationen mødte jeg en god Ven, som jeg ikke længe havde set. Han trak mig med ind paa en Kafé og her blev vi siddende og passiarede ved en Kop Kaffe en halv Time. Toget kørte fra mig, men det var mit Held, thi der skete en Jernbaneulykke med det, der kostede 30 Mennesker Livet.

En Dame, som jeg kendte for mange Aar siden, løb en skøn Dag bort med en ung Mand, i hvem hun havde forelsket sig. Dette var jo meget ilde handlet, især da hun var gift. Det var en kold Decembredag. Da de kom til Hotellet, hvor de skulde tage ind, var der ingen Ild i Kaminen i deres Værelse. De forlangte, at der straks skulde lægges i, men medens de ventede derpaa, kom de begge i den Grad

til at fryse, at de fik Kuldegysninger, der slet ikke vilde ophøre. De forekom saa hinanden saa komiske, eller i det mindste forekom Situationen Damen saa komisk, at hun skyndsomst samlede sine Sager sammen og tog hjem med første Tog. Hun har, saa vidt jeg ved, aldrig senere gjort sig skyldig i nogen Letsindighed, men havde der været Ild i Kaminen og varmt i Værelset, havde Eventyret maaske faaet en anden Slutning.
(Fortsættes.)

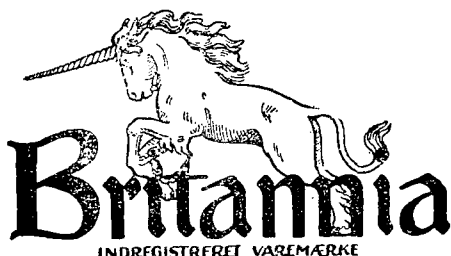
Løsning paa Diamantgaaden i forrige Nr.

K
L Ø G
S A B R O
S A V E B U K
K Ø B E N H A V N
N Ø D H A V N
S P A N D
E V A
N
København.

Avertér i „Skjold“.

1.	Side	koster	8	Øre	pr.	m/m
2.	”	”	7	”	”	m/m
3.	”	”	6	”	”	m/m
4.	”	”	5	”	”	m/m

En lille Annonce i „Skjold“
virker mest
og er billigst.

Herremode- og Hattemagasin.

Strandvej 187.

Telf. Helrup 400 y.

≡ Stort Udvalg i Skoledragter

og Olieskindsfrakker. ≡

Oluf Nielsen's

Kød- og Flæske-Udsalg.

Jægersborg Allé 23, Tlf. Ordrup 47.

Strandvej 193, Tlf. Helrup 887 y.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.

Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 u.

V. Nielsen.

Skomagermester.

Jernbanevej 13, Charlottenlund.

Modemagasinet Lindegaardsvej 40

anbefales til Sæsonen. Stort Udvalg i Velour-
hatte, Fantasie og Blomster.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

ALBERT MONTY,

Manufaktur og Trikotage.

Jægersborg Allé 25. Tlf. Ordrup 115.

System for Liv, Kjoler etc.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

A. Petersen,

Jægersborg Allé 31.

Tlf. Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

EJNAR KIRKEBJERG.

Boghandel. Papirhandel. Musikhandel.

Tlf. Ordrup 1156.

Telefon 127.

Hellerup Skotojs Lager

har Støvlen der passer Dem.

Strandvej 173.

Valdemar Nielsen,

Jægersborg Allé 6.

**Albert Houborgs
Skotojsreparation**

Jægersborg Allé 54

anbefales.

I. Kl. Materiale anvendes.

MAGLEGAARDS-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 6

Den 1. Februar 1918

1. Aarg.

Drikkepenge.

Af Rudolf Bruhn.

Hvordan var det, der stod i „Blæksprutten“: „Drikkepenge er de Penge, som man har, og som man maa give, for overhovedet at faa noget at spise.“ Det er nu ikke dem, jeg vil tale om her. Ganske vist synes jeg, at det nuværende System er ubehageligt for begge Parter; ikke mindst maa det være ydmygende for Opvarteren som voksen Mand at faa sin Løn ved Folks Forgodtbefindende, f. Eks. 5 Øre, naar Konfirmanden er flot.

Nej, men det er Jer og Jeres Drikkepenge, jeg tænker paa. Ikke saa meget som Bydreng. Saalænge Samfundet taaler, at Børns Arbejdskraft udnyttes, saa er der ikke noget at sige til det. Altsaa, hvis du selv er professionel Bydreng, „har Plads“, saa tag du kun imod Drikkeskillingen med Tak, men betragt den altsaa som Venlighed, og ikke som de Folks „forbandede Skyldighed“! Lad være med at sjokke ned ad Trappen med sorte Betragtninger over det „nærlige Rak“, naar du ingenting faar.

Du faar din Løn i Forretningen — Resten er din Gevinst.

Men som sagt, det er hverken Opvarternes eller Bydrengeens Ekstrafortjente, jeg tænker paa. Det er en modbydelig Uvane, *mange voksne har faaet, altid at skulle betale et Barns Venlighed med Penge.*

Du skal nemlig simpelthen være for stolt til, at din Tjenstvillighed saadan er til Fals. Det manglede bare, at du skulde blive saadan en Kræmmersjæl, at din Venlighed, din elakværdige Hjælp til Rette, skulde være en Salgsvarer, der var afhængig af Betalingens Størrelse.

Det gode gør man for det godes egen Skyld, eller ogsaa lader man være. Man er ikke god og tjenstvillig — paa Spekulation.

Saadan som Drengen der saå, at en gammel Dame tabte en 50 Øre, og straks løb hen til hende med den. Saa giver den rare gamle Dame, som aabenbart maa have været uvant med at træffe ærlige Dreng, hun giver ham 1 Krone! Men saa farer Spekulations-Djævelen i ham, og da der lidt efter kom en fin, gammel Herre forbi, saa røg Drengen

KNUD HARILD, Isenkram & Køkkenudstyr.

Telf. Helrup 109. * Glas, Porcelæn. * Telf. Helrup 109.

Kælke, Skøjter, Lommelygter, Lommeknive, Dolke.

Barbermaskiner $\frac{1}{10}$. Colgate Sæbe. $\frac{1}{10}$ Slibning besørges.

efter ham: „Undskyld — men De tabte denne Krone!“

„Nej, min Dreng.“

„Jo, jeg saa den faldt ud, da De tog Deres Lommeterklæde op.“

„Tak skal du have.“ Og saa gik den pæne gamle Herre med Kronen.

Efter D. D.

Vaagen.

(Fortsat.)

Klingrende Frost, spejlblank, tomme-tyk Is paa Fjorden, saa langt Øjet kunde naa; hele Byens glade Ungdom paa Skøjter; røde Kinder, straalende Øjne, forfrosne Næsetipper og tykke Vanter, kort sagt, Skøjtevejr, som Skøjtevejr skal være.

Eva og Henrik begyndte at løbe, da de kunde høre Skøjtejernes Syngen paa Isen.

„Maa jeg ikke hjælpe dig Skøjterne paa?“ spurgte Henrik. „Naah, det behøves saamænd ikke,“ sagde Eva og rødmede svagt; det var første Gang, Henrik havde tilbudt det — et Øjeblik efter laa han paa Knæ foran hende og bøjede sig ned over hendes Fod for at binde Remmen; — hvor var den dog lille og fin, han tog saa varsomt og forsigtigt paa den.

Henrik var og blev Nr. eet som Byens

Skøjteløber, og han var stolt over, at Eva kunde maale sig med de bedste blandt Skolekammeraterne; det var med alle de andre mer eller mindre det samme; lidt Misundelse — og alligevel Bounding — ved Synet af dette Par, som Haand i Haand i lange graciøse Sving avøvede hen over Isen; — — „aah, hvor det dog er dejligt,“ sagde Eva, og lænede sig lidt tilbage — „hvor du dog trækker glimrende, Henrik!“

Henrik følte sig igen stolt og lykkelig.

De var efterhaanden kommet langt ud, længere, end de plejede, i hvert Tilfælde. Henrik havde sagnet Farten og vendt sig om, saa de nu løb Side om Side. „Hvor er her dog pragtfuldt ude,“ sagde Henrik og rettede sig og trak Vejrat dybt; sikken en Luft saa ren!“

Eva var standset. „Hør, Henrik, nu gaar det ikke an, vi løber længere ud, sæt, der nu var Vaagen.“

„Ih, det har jo frosset stærkt i mange Dage; det skal du saamænd ikke være bange for!“

Henrik stod og huggede lidt i Isen med sin Skøjtespids og saa hen for sig.

Gør Deres Indkøb
hos „Skjold“s Annoncører.

„Der er noget, Eva, jeg saa tit har tænkt paa,“ kom det langsomt, „hvor er det underligt, at din Fa'r altid har været saa kærlig mod mig og Tante Hanne; nu, jeg er blevet ældre, tænker jeg ofte paa, hvor taknemmelige vi maa være ham og jer allesammen; jeg kan ikke sige dig, hvor glad jeg føler mig, naar jeg er sammen med jer.“ Henrik talte varmt og langsomt, medens Blikket stadig hvilede drømmende. Eva syntes, han var saa smuk nu som aldrig før.

(Sluttet.)

Naar Tilfældet maa raade.

(Sluttet.)

For kort Tid siden holdtes der Ligsyn over en amerikansk Dame, der var omkommen ved et Vaadeskud, medens hun var i Besøg hos en russisk Ven. Det opdagedes, at Kuglen havde ramt Øjet uden saa meget som at berøre Øjelaaget. De Sagkyndige kom til det Resultat, at hvis hun var bleven myrdet eller havde begaaet Selvmord, vilde hun have blinket og saa havde Kuglen ramt Øjelaaget. Men havde Øjelaaget været saaret, vilde den unge Russer være bleven anklaget og sandsynligvis dømt for Mord.

En Avstraliere, som jeg kendte, skrev for nogle Aar siden til sin Mægler og bad ham sælge for sig 500 Grubeaktier. Tjeneren, der skulde besørge Brevet, var saa uheldig at forlægge det, og der gik nogle Dage inden han fik Mod til at bekeude det for sin Herre. Imidlertid var Aktierne stegne, og Avstraliere fandt det klogest at vente lidt med at sælge. To Maanedre efter var Aktierne gaaet op fra 10 til 480 Dollars Stykket. Nu solgte han og blev en rig Mand

ved sin Tjeners Skodesløshed. Det kan man jo kalde et Held.

Humor.

Faderen: „Hør, Povl, jeg har først nu faaet at vide, at du fik Prygl i Lørdags.“

Povl: „Ikke før, Fa'r, jeg vidste det lige med det samme.“

* *

Faderen: „Se, lille Hans, nu vil jeg høre dig lidt i Regning. Hvis jeg nu giver dig 2 Kr. og 7 til, hvor mange har du saa?“

Hans: „10.“

Faderen: „Om igen.“

Hans: „Jamen Fa'r, jeg har jo selv en i Forvejen, saa det bliver da virkelig 10.“

* *

„Hvor de gamle holder op tager de unge fat,“ sagde en Herre, som saa, at en Gadedreng samlede hans bortkastede Cigarstump op og røg videre af den.

Gaade.

I.

Han er en Jæger rap og snild,
paa Loft han holder en Jagt saa vild.

II.

Naar denne Fyr du faar at se,
ad dens Grimacer du maa le.

III.

Og denne en løjerlig lille Ting,
som snurrer og snurrer saa lystelig omkring.

Vandtætte Saaler,

2 à 3 Gange saa stærke som almindeligt Læder.

Chromsaalen,

Jægersborg Allé 20.

Herremode- og Hattemagasin.

Strandvej 187.

Telf. Helrup 400 y.

— Stort Udvalg i Skoledragter

og Olieskindsfrakker. —

Oluf Nielsen's Kød- og Flæske-Udsalg.

Jægersborg Allé 23, Tlf. Ordrup 47.

Strandvej 193, Tlf. Helrup 887 y.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 n.

V. Nielsen.

Skomagermester.

Jernbanevej 13, Charlottenlund.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

ALBERT MONTY,

Manufaktur og Trikotage.

Jægersborg Allé 25. Tlf. Ordrup 115.

Systue for Liv, Kjoler etc.

Albert Houborgs Skotøjsreparation

Jægersborg Allé 54
anbefales.

1. Kl. Materiale anvendes.

Ny Hellerup Fiskehal,

Strandvej 132.

Telf. Helrup 1477 v.

Specialitet: Hjemmelavet Fiskefars.

Varerne bringes overalt.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

A. Petersen,

Jægersborg Allé 31.

Tlf. Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

EJNAR KIRKEBJERG.

Boghandel. Papirhandel. Musikhandel.

Tlf. Ordrup 1156.

Telefon 127.

Hellerup Skotøjs Lager

har Støvlen der passer Dem.

Strandvej 173.

Valdemar Nielsen,

Jægersborg Allé 6.

Prima Solinger Lommeknive, Dolke,

Portemonnær, Rygsække,

Boghærere og Fodbolde m. m.

MAGLEGAARDS-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 7

Den 15. Februar 1918

1. Aarg.

Guldarmaandet.

— Ja, saa kan vi lige saa godt allesammen gaa med en Ring i Næsen — hvad siger De, Hansen?

— Tjah, siger saa Hansen, i Australiens Indre bruger man jo Ring i Næsen — men jeg har kun set Kannibalerne bære dette Stykke, og jeg giver Dem absolut Ret, kære Kaptajn, et Mandfolk med Guldarmaand er en latterlig Person. Tænk Dem, min Nøvs kommer antagende en skønne Dag med Guldarmaand, denne storartede Knægt, som han i Grunden er, men han er i den Alder, hvor unge Mænd ligner Døden, bleg og indfalden, svag og idiotisk — og saa dette Damearmaand — ja, jeg var skam lige ved at fare op og dreje ham en rektangulær Lussing, men jeg fandt et bedre Middel — — jeg lod ham ganske roligt sidde og patte paa sin fine Cigaret mens jeg gik ind i Sovekammeret og uglede mig ud. — — Jeg gamle Mand klædte mig ud med Sengetæppet om Mave og Srampekurven paa Hovedet — jeg tog Støvleknægten i Haanden og gik

ind til ham og stillede mig i Positur. — Han troede, jeg var bleven gal, men jeg sagde ganske roligt: — Synes du om det Kostume, Archibald? — Hvad mener du, Onkel? sagde han. — Hm—Hm—Hm. Jeg mener, min søde Drøng, at naar du kommer her, udklædt som en Dame — jeg pegede paa Armaandet — saa er det vel din Mening, at du vil have mig med paa dette hersens Karneval — Hva — Kan du ikke svare. Men inden jeg er færdig, er han allerede fornærmet ude af Døren. Saa-dan gaar det — Tjah —

Den ældre.

Vaagen.

(Sluttet.)

„Ja,“ sagde hun, „det er egentlig underligt, at vi to er kommen til at kende hinanden. Hvis din Tante ikke netop var flyttet bort fra Hovedstaden før at komme til at glemme alle de sørgelige Minder, saa havde vi to maaske aldrig staaet her.“ „Tror du, det er tilfældigt, vi staaer her,“ spurgte Henrik, idet han

KNUD HARILD, Isenkram & Køkkenudstyr.

Telf. Helrup 109. Hjørnet af Strandvej & Hellerupvej. Telf. Helrup 109.

River, Spader, Skovle, Gadekoste (Piasava),

Maatter, Fodskraberiste, Gulvklude, Metaltraadslamper 1,50.

vendte sig om og så ind i hendes dejlige Øjne. — Hun sænkede Hovedet, og der kom en lang Pause. Henrik stod lidt forlegent, han havde fundet nogle Hagl i sin Lomme; dem kastede han eet for eet ned paa Isen, det lod til at interessere begges Øjne, men Tankerne

— — —
Pludselig fór de sammen; Henrik havde kastet det sidste Hagl nogle Alen længere frem — det var gaaet lige gennem Isen og havde kun efterladt en ganske lille rund Aabning. „Aah, Gud, Vaage!“ — mere fik Eva ikke sagt; den øjeblikkelige Skræk havde fuldstændig overmandet hende. Henrik havde slynget Armen om hendes Liv og stirrede lamslaaet paa det lille Hul i Isen; fastnaglet stod han, hans Tunge klæbede mod Ganen. Saa sejrede hans Ligevægt; alt gik op for ham, de var standset ikke to Alen fra en Vaage, kun dækket med et fint Lag Is — — uforstaaeligt — Tilfældet! —

Eva så ikke, at Henrik vendte Blikket mod Himlen og sagde saadan noget som Tak; hun havde gemt sit Hoved ind mod hans Skulder og rystede over hele Legemet.

„Vær nu rolig, Eva, vi er frelst!“ — Det varede lidt, før Eva så op. „Henrik!“ sagde hun, og saa brast hun i Graad.

„Du ser lidt bleg ud i Aften, min Pige,“ sagde Fru Lund, da Eva og Henrik kom hjem; „der er da ikke noget i Vejen?“

„Næh, det er vist bare Kulden,“ forklarede Eva usikkert, „det er saadan en klam Luft.“ —

Da Henrik efter The skulde hjem, fulgte Eva ham som sædvanligt ud i Gangen; han var saa alvorlig. Hun gav ham sin Haand til Farvel; han gemte den i begge sine og trykkede den varmt — — han havde Taarer i Øjnene, da han sagde: „God Nat, og Tak for i Dag!“

— — —
Henrik Rønnow havde mistet begge sine Forældre, da han var ganske lille; de druknede begge en Efteraarsaften under en Lystsejlad. E. T.

Adsjaj,

Slavedrengen, der blev Biskop.

Af E. A. Jacobs.

Adsjajs Drengaar.

Det lyder jo underligt, at en sort Slavedreng kan blive Biskop. Men en Gang i det mindste er det virkelig sket. Nu skal I høre Historien.

Nord for Guineabugten, der skærer sig dybt ind i Afrikas Vestkyst, ligger et Land, hvis Navn kan faa os til at

gyse, det hedder nemlig **Slavekysten**. Her har Aarhundreder igennem den skrækkelige Handel med levende Mennesker fundet Sted.

Hertil bragte Slavehandlerne de stakels Mennesker, som de havde købt af Slavejægerne i det indre af Landet; for her kunde de vente at tjene godt paa dem. Og herfra blev den ene Skibsladning Slaver efter den anden sendt til Vestindien eller Amerika.

Slavehandlerne var Europæere. Naar Negere tror, at Djævelen har hvid Hudfarve, saa kommer det af, at de hvide Slavehandlere har vist saa megen Haardhjertethed og Grusomhed mod de sorte Folk.

Adsjaj hørte til en Negerstamme, der boede i Jorubalandet indenfor Slavekysten. Han var vokset op i en Negerlandsby, der hed Osjogun. Den har vel bestaaet af en hel Del af disse runde Straahytter, der ligner Bikuber, som I jo nok véd, Negrene mest bruger. Rundt om Byen var der en Jordvold og en Grav.

Der blev Adsjaj født i Aaret 1807 eller deromkring. Negrene holder ikke saa nøje Regnskab med, hvor gamle deres Børn er.

Om hans Drengenaar véd vi ikke noget, han er vokset op som andre Negerbørn. Fra ganske smaa tager Moderen dem med, naar hun gaar ud paa Marken for at arbejde. Undervejs sidder de overskrævs paa hendes Hofte. Derude sætter hun dem ned paa Jorden — uden Tøj paa naturligvis; der er jo dygtig varmt — og saa maa de se at faa Tiden til at gaa, som de bedst kan.

(Fortsettes).

Avertér i „Skjold“.

1.	Side	koster	8	Øre	pr.	m/m
2.	„	„	7	„	„	m/m
3.	„	„	6	„	„	m/m
4.	„	„	5	„	„	m/m

En lille Annonce i „Skjold“
virker mest
og er billigst.

Gaade.

Jeg har øj Sol, øj Stjerne,
øj Maane eller Komet,
alligevel bliver jeg gerne
hvert Aar paa Himlen set.
Jeg har baade Vinger og Hale,
tit Øjne, Næse og Mund,
men uden Blæst maa jeg dale,
og aldrig jeg synge i Lund.

Humor.

A.: „Der gaar en Mand, som i mange Aar har arbejdet for Staten.“

B.: „Saa, i Ministeriet?“

A.: „Nej, i Tugthuset.“

I St. Petersborg blev en Mand arresteret, fordi han havde raabt: Vi behøver ingen Zar! —

Han vilde naturligvis være bleven dømt til Døden, men han reddede sig nemlig ved, at han havde ment:

Vi behøver ingen Zar, for vi har en.

Har De Brug for

en Elektriker?

saa ring til **Helrup 1808.**

Statsaut. elektr. Installatør. Strandvej 185.
Lager af Lysekroner og Wotanlamper.

Herremode- og Hattemagasin.

Strandvej 187.

Telf. Helrup 400 y.

— Stort Udvalg i Skoledragter

og Ofieskindsfrakker. —

Holgers Ferie.

Af L. K.

Holger var tolv Aar, og han havde faaet en rigtig god Eksamen. Især var det godt, at han havde et „ug“ i Danmarkshistorie, for hans Fa'r havde flere Gange lovet ham en stor Belønning, hvis han fik „ug“ i dette Fag.

I kan tro, det gik let hjemad. Han løb over Gammeltorv og ud ad Nørregade, før hæsbælende op til tredje Sal, rev Døren til sin Fa'r's Værelse op og var lige ved at gaa paa Hovedet over Dørtærskelen. „Hvad er der, Dreng?“ spurgte hans Fa'r leende og saa op af sin Bog. „Hvorfor kommer du ikke ind ad Døren som et andet Menneske?“ „Fa'r!“ Holger havde næsten tabt Vejret. „Jeg var oppe i Valdemar Atterdag og i Dronning Margrete og i Kalmarunionen, og jeg har faaet „ug“. Maa jeg saa bede om den Belønning, du har lovet mig.“

(Fortætttes.)

Albert Houborgs Skotøjsreparation

Jægersborg Allé 54
anbefales.

1. Kl. Materiale anvendes.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 n.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

A. Petersen,

Jægersborg Allé 31.

Tlf. Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

Telefon 127.

Hellerup Skotøjs Lager

har Støvlen der passer Dem.

Strandvej 173.

Valdemar Nielsen,

Jægersborg Allé 6.

Prima Solinger Lommeknive, Dolke,
Portemonnær, Rygsække,
Boghærere og Fodbolde m. m.

MAGLEGAARDS-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 8

Den 1. Marts 1918

1. Aarg.

En Diskussionsklub.

I alle større Skoler bør findes en Diskussionsklub, hvori alle, der interesserer sig for at diskutere sagligt, bør indmelde sig.

Man kan til Eks. begynde med at oprette en ganske privat Klub, hvis Medlemmer er ens Skolekammerater. Der holdes saa skiftevis Møde i Hjemmene en Gang om Ugen; naar man har god Tid, f. Eks. i Frier, afholdes flere Møder om Ugen.

Straks, naar Klubben er dannet, vælges en Formand, Bogfører og Kasserer. Bogføreren er en Slags Referent, idet han i en Protokol nedskriver Hovedtrækkene fra hvert Møde.

Der bør ikke betales Kontingent, da dette hos de fleste vil svække Interessen for Klubben; men derimod bør der betales Bøde for vrøvlet og ikke saglig Tale samt daarlig Opførsel under Møderne. (Disse Bøder vil i Reglen give meget mere i Kassen end Kontingent.)

Naar Formand, Bogfører og Kasserer er valgt, fastsættes Klubbens Navn og

Love, og Klubben kan da begynde sin Virksomhed.

Naar Klubben bliver større, bør man gøre den offentlig, d. v. s. aabne den for Tilstrømning af Medlemmer fra alle Skolens Klasser. Saa først er det en rigtig Diskussionsklub, og saa kan det lade sig gøre at afholde større Møder, hvor der holdes Foredrag med efterfølgende Diskussion, under hvilken man bør gøre sig Umage for altid at være saglig.

En Gang imellem, f. Eks. hvert Halvaar eller hvert Kvartal afholdes nyt Valg af Formand, Bogfører og Kasserer, hvilket Valg bør foregaa ved hemmelig Afstemning. Samtidig fremlægger Kassereren Regnskabet til Godkendelse.

Hvis en eller anden Journalistbegavelse blandt Medlemmerne vilde paatage sig at blive Redaktør af et Blad for Klubben, var Kronen sat paa Værket.

Paa enhver Skole, hvor Eleverne interesserer sig for at diskutere, bør og vil et Forsøg paa at oprette en Diskussionsklub vinde Tilslutning.

**KNUD HARILD,
Isenkram & Køkkenudstyr.**

Telf. Helrup 109. Hjørnet af Strandvej & Hellerupvej. Telf. Helrup 109.

River, Spader, Skovle, Gadekoste (Piasava),

Maatter, Fodskraberiste, Gulvklude, Metaltraadslamper 1,50.

Adsjaj,

Slavedrøngen, der blev Biskop.

Af E. A. Jacobs.

(Fortsat.)

Bliver den lille for urolig, giver Moderen den det første det bedste, hun faar fat i, til at tygge paa, enten det saa er spiseligt eller ikke. Hun trøster sig med, „at det forstaar Barnet dog ikke noget af“. At mange Børn paa den Maade bliver syge, er jo rimeligt nok.

Og det er slemt for et Negerbarn at blive syg, meget værre end for Jer. I har jo en kærlig og fornuftig Mo'r til at pleje Jer. Det skal I nok lære at blive taknemlige for, naar I hører, hvordan syge Negerbørn bliver behandlet. Og derude i Hedningelandene er der ingen Hospitaler med rare Sygeplejersker.

Negerbarnets Mo'r holder naturligvis ogsaa af sin lille; men hun har ikke megen Forstand paa at pleje den. Kommer der Sygdom, bliver Medicinmanden hentet. Det er ingen Læge, bare en Troldmand.

De hedenske Negerer tror, at Barnets Sygdom kommer af en ond Aand, der er faret i det. Saa véd de ikke bedre end rigtig at lade Barnet lide ondt, for at Aanden skal blive ked af det og gaa sin Vej igen.

Derfor bærer Troldmanden sig ofte ad

paa følgende Maade: Med en skarp Kniv skærer han nogle Saar i Barnets Legeme og gnider saa skarp afrikansk Peber i dem. Naturligvis skriger de stakkels smaa af frygtelige Smertes, men Forældrene er sikre paa, at de har gjort det allerbedste.

Om Adsjaj har gaaet saadan en Hestekur igennem kan jeg ikke bestemt sige; men det er noget, de fleste Negerbørn lige saa lidt slipper for, som I for Skaa-kopper eller Mæslinger.

Naar Børnene er kommet godt ud over de første Aar, saa fører de et Liv, som mangen Dovenlars i Danmark vilde misunde dem. Negerbørnene bliver ikke sendt i Skole, saa de er ganske overladt til sig selv. Da Lediggang ogsaa i Afrika er en Rod til alt ondt, finder de paa alle Slags gale Streger.

Men ret gammel bliver de dog ikke, før de maa prøve paa at tjene deres Brød. Allerede de halv voksne Drengene faar et lille Stykke Jord at dyrke, og Udbyttet af det tilfalder dem selv. Adsjaj fik ogsaa saadan en lille Mark, og han plantede Yams paa den. Han har nok været stolt af den og følt sig som en hel Karl lige over for sine to yngre Søstre.

Da hændte der en Begivenhed, som gjorde en hel Omvæltning i hans Liv.

(Fortsættes).

Holgers Ferie.

Af L. K.

(Fortsat.)

„Hvad er det, jeg har lovet dig?“

Ja, det vidste Holger ikke, men han vidste, at hvad hans Fa'r havde lovet, det holdt han. Og hele hans runde, rødmussede Ansigt lyste, idet han i ivrig Forventning så paa Faderen.

„Jeg har tænkt,“ sagde Faderen, „at du i Ferien maa komme med mig over Grænsen.“

Holger blev ganske bleg. Han så pludselig i Tankerne denne frygtelige Grænse, som Fa'r saa ofte havde talt med ham om; men han vilde da ikke gøre sin Fader den Sorg ikke at tage med. — — Nogle Dage efter kørte saa Holger og hans Fa'r til Banegaarden. Det hjalp allerede paa Holger, da han fik en god Frokost paa Færgen over Store Bælt. Og det hjalp endnu bedre, da han kom til Fredericia. Der blev de en hel Dag, og Faderen viste ham de gamle, underlige Volde med Træer og de mange Bastioner, hvorfra man kunde kigge ned til Lillebælt og nikke over til Fyn, hvorfra Danskerne havde slaaet Tyskerne tilbage. Der havde General Bülow gjort Udfald, og dér var General Rye falden. Og han så Kriegergravene fra Svenskekrigene og tænkte paa de jydskke Dragoner, som ikke vilde overgive sig. Ogsaa den store Grav fra 49 så han, hvor 500 danske Krigere ligger begravet. Ligeledes så han baade Bülow's og Rye's Mindesmærker. Tilsidst opdagede Holger „Den tapre Landsoldat“, der stod og svingede med Egegrenen, og

dette Syn gav ham Mod. Alligevel var han ikke mange Øre værd, da Toget lidt senere jog afsted med ham og hans Fa'r, og denne sagde, at nu var de snart ved Grænsestationen. (Fortsættes.)

Humor.

Faderen: „Se saa, min Dreng, nu vil jeg snart trække mig tilbage fra Forretningen og overlade det hele til dig. Jeg trænger til Fred og Ro.“

Sønnen: „Tror du ikke, Fa'r, at du kunde arbejde endnu et Par Aar, saa kunde vi saa rart trække os tilbage begge to.“

* *

„Sig mig, ser jeg ud som om jeg var 25 Aar gammel?“

„Nej, Frøken, det gør de ikke.“

„Hvor gammel har De da anset mig før at være?“

„Aa, en tredive Aar.“

* *

Den vittige Peter.

Læreren: „Hvorfor kommer du saa sent i Skole, Peter?“

Peter: „Fordi det var saa glat, at naar jeg gik et Skridt frem, gled jeg to tilbage.“

Læreren: „Snak, hvordan kom du saa herhen?“

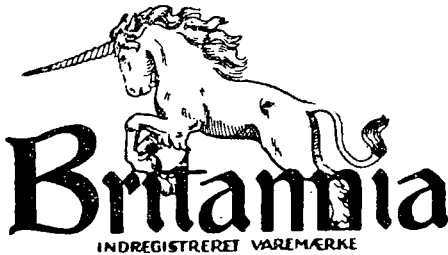
Peter: „Jo — jeg gik baglæns.“

Har De Brug for

en Elektriker?

saa ring til **Helrup 1808.**

Statsaut. elektr. Installater. Strandvej 185.
Lager af Lysekroner og Wotanlamper.

Herremode- og Hattemagasin.

Strandvej 187.

Telf. Helrup 400 y.

— Stort Udvalg i Skoledragter

og Olieskindsfrakker. —

Gæsten: „Nøj, hør nu, Kelner, det Kød er jo uspiseligt, det lugter ligefrem.“

Tjeneren: „Ja, det syntes jeg ogsaa, men jeg vilde ikke sige noget for ikke at ødelægge Deres Appetit.“

* *

Ikke saa galt.

„Onkel, vil du lege med, vi leger Landstrygere?“

„Ja, det vil jeg nok, men hvorledes leger man det?“

„Jo, vi, Lise, Karl og jeg er Landstrygere, og du er en fin Hærrer, som vi møder paa Landevejen, og som giver os hver en 10 Øre.“

Abonnér og avertér

i Skolebladet „Skjold“.

Bedste og billigste.

Albert Houborgs Skotøjsreparation

Jægersborg Allé 54
anbefales.

I. Kl. Materiale anvendes.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 u.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

A. Petersen,

Jægersborg Allé 31.

Tlf. Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 536.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolinsæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

Telefon 127.

Hellerup Skotøjs Lager

har Støvlen der passer Dem.
Strandvej 173.

Valdemar Nielsen,

Jægersborg Allé 6.

Prima Solinger Lommeknive, Dolke,
Portemonnæer, Rygsække,
Bogbærere og Fodbolde m. m.

MAGLEGAARDS-SKOLEN

SKJOLD

Nr. 9

Den 15. Marts 1918

1. Aarg.

Melodunten.

Det var efter Middag, hm, hos Konradsens, at Frøken, hm, Noville, satte sig ved Flygelet og spillede Brams — og Bis, og flere andre lignende Fantasier. — Tilsidst spillede hun en lille Melodi, — der var skrækkelig at høre paa, men som hun selv syntes godt om; men den var skrækkelig, og da hun stadig blev ved at spille og synge, blev Selskabet enige om at lade Frk. Noville blive hvor hun var. Selskabet gik paa nær en gammel Maler. — Men hun blev stadig ved. — —

— Vil De gøre mig den Glæde at spille den endnu en Gang? spurgte den gamle Maler, der hele Tiden havde siddet og set ind i den blaa Røg fra sin Cigar. Og hun spillede den og viste, hvorledes den kunde laves om til en ren Slagmelodi — og nu kendte alle den. — Ih ja — det var jo den — ha, ha, det var da kuriøst. — Ja — det er meget morsomt, sagde den gamle Maler — jeg kendte forøvrigt Komponisten — det var i Paris, jeg traf ham — han gik og spil-

lede Violin i Gaardene — han lavede den lille Melodi og solgte den for nogle faa Francs — siden døde han for Resten i forfærdelig Fattigdom — men Melodien har overlevet ham, og jeg tror nok, at Forlæggeren tjente mange Penge paa det lille sentimentale Hjertesuk — — ak, ja — Tak, jeg vil hellere have Konjak til Kaffen — jeg lider ikke Bols —

H.

Adsjaj,

Slavedrengen, der blev Biskop.

Af E. A. Jacobs.

(Fortsat.)

Adsjajs Slavetid.

En dejlig Foraarsdag i 1821 var Solen staaet straalende op over Osjogun og havde vækket Indbyggerne til deres fredelige Dagværk. Men „ingen kender Dagen før Solen gaar ned“.

Man vidste nok, at de vilde, røveriske Fulaer, en Negerstamme, der troede paa den falske Profet Muhamed, havde ødelagt hele Landstrækninger i Jorubalandet med Mord og Plyndringer. Men at

KNUD HARILD, Isenkram & Køkkenudstyr.

Telf. Helrup 109. Hjørnet af Strandvej & Hellerupvej. Telf. Helrup 109.

River, Spader, Skovte, Gadekoste (Piasava),

Maatter, Fodskraberiste, Gulvklude, Metaltraadslamper 1,50.

Røverne var ganske nær ved Osjogun, vidste de ikke noget af, og de stolede vel ogsaa paa Byens Vold og Grav.

Uden at ane noget var Kvinderne i Færd med at lave Morgenmad, medens Mændene saa deres Buer og Pile efter for at gaa paa Jagt. Da brød pludselig Fjenderne med Krigshyl ind i Byen, som de havde omringet om Natten.

Nogle af Mændene blev helt stive af Skræk, andre flygtede over Hals og Hoved, men løb lige i Armene paa Fjenden. De tapreste af dem greb til Vaaben. Men hvad kunde nogle faa daarligt bevæbnede Mænd uden Anfører udrette mod den overlegne Fjende?

Paa kort Tid var Forsvarerne faldet eller taget til Fange.

Sejrherrerne stormede ind i Hytterne og plyndrede; alt, hvad der havde Værdi, blev slæbt afsted som godt Bytte. Hvad Slavejægerne allerhelst vilde have fat i var Kvinder og større Børn; dem kunde de faa bedst betalt. De gamle og ganske smaa Børn blev uden Barmhjertighed hugget ned.

Fangerne blev lænket sammen i Grupper paa en Snes Stykker, de maatte bære alle de plyndrede Værdisager, og saa blev de drevet afsted som en Flok Kvæg. Bagved dem slog Flammerne af det brændende Osjogun i Vejret. Sorte Røgkyer og røde Luer. — Det var det sidste Adsjaj fik at se af sin Fødeby.

Hvad der var blevet af hans Forældre og Søskende vidste han ikke.

Fire Mil længere inde i Landet gjorde Røverne holdt for at dele Byttet, og Adsjaj traf der igen sin Mo'r og sine Søstre. Faderen er formentlig bleven dræbt af en fjendtlig Kugle ved Røvernes Overfald.

Men ogsaa fra Moderen og Søstrene blev han snart skilt igen. Ved Delingen fik den Krigs, som havde fanget dem, Lov til at beholde dem, og han førte dem bort med sig. Adsjaj derimod tilfaldt Stammens Høvding, der endnu samme Dag byttede ham bort for en Hest.

Hans nye Herre solgte ham dog snart igen til en Mand fra Byen Dada, og her havde han igen den Glæde ganske uventet at træffe sin Mo'r og sine Søstre. I tre Maaneder blev han paa det Sted, og hans Herre gav ham saa megen Frihed, at han hver Dag kunde komme sammen med dem.

(Fortsættes).

Sølvbryllup.

Den 7. Marts kunde Skolens Betjent, Schwank og Hustru, fejre deres Sølvbryllup.

I Dagens Anledning var Indgangen til Schwanks Opgang festlig smykket.

Gratulanten.

Holgers Ferie.

Af L. K.

(Fortsat.)

Han sad baglæns og krøb sammen i Kupéhjørnet.

Men saa var det for ham, som om Grænsen kom snigende bag paa ham. Han tog sig da sammen og satte sig over paa det andet Sæde. Det var dog bedst at vende Frønt mod Grænsen!

Han stirrede frem, indtil hans Øjne løb i Vand. Han ventede at se en lang Række Pikkelhuer dukke op og en Mængde skinnende Geværløb, som var rettet mod ham.

Pludselig holdt Toget, og han hørte Raabet:

„Vamdrup! Alle skal stige ud!“

Han vidste knap, hvordan han kom ud af Kupéen, saa fortunlet var han. Og bedre blev det ikke, da de kom ud ved den anden Side af Stationen, og en uniformeret Mand raabte:

„Billetieren!“

Hans Fa'r maatte formelig puffe ham frem, og da flere Mænd med nogle mærkelige grimme Huer paa een Gang raabte: „Einsteigen!“ blev han helt forfjamsket. Han styrtede ind i en Kupé. Her gjaldt det nok om at lyste Kommando og parere Ordre.

Hans Fa'r kom endelig til Sæde ligeoverfor ham, og Toget gled videre.

„Ja, nu sidder vi i en tysk Kupé,“ sagde Nissen og tændte sig en Cigar. „Der er Kongeaasen og Grænsestenene, min Dreng. Men du kan ikke se nogen af Delene. Nu er vi kommen over Grænsen!“

(Fortsattes.)

Vil De tjene 1 Krone?

Da skaf os 5 Annoncer til 1 Kr. pr. Stk.
eller en Kvartals-Annonce til 6 Kr.
Henvendelse til Redaktøren.

Humor.

Lille Peter: „Da', vil De ikke sige mig, hvor mange Klokker er?“

Købmanden: „Den er 11 1/2.“

Lille Peter: „Gi'er De ikke et Bolsche i Tilgift?“

* *

Moderen: „Hvem har givet dig alle de Knapper og Baand, Hans?“

Lille Hans: „Det har du, Mamma.“

Moderen: „Jeg? Hvornaar er det sket?“

Lille Hans: „Naar du ikke har været hjemme.“

* *

Lærerinden: „Naa, Klara, kan du sige mig, om Koen er et Pattedyr?“

Klara: „Koen ikke, men Kalven.“

* *

Herren: „De har arbejdet før, siger De.“

Tiggeren: „Ja, det har jeg, syv Aar paa samme Sted.“

Herren: „Men hvorfor er De nu arbejdsløs?“

Tiggeren: „Det skal jeg sige Dem, jeg er bleven benaadet.“

* *

Bonden (hos Urmageren: „Jeg vilde gerne se paa et Ur, der gaar godt?“

Urmageren: „Her er et Ur, det gaar til Dommedag om det skal være.“

Bonden (efter at have betragtet Uret): „Ja, saa staar Verden ikke længe, kan jeg se.“

Herremode- og Hattemagasin.

Strandvej 187.

Telf. Helrup 400 y.

—≡ Stort Udvalg i Skoledragter
og Olieskindsfrakker. ≡—

CHR. JENSEN,

Entreprenør, aut. Kloakmester.

Adr. Eleanorsvej 28, Charlottenlund.

(Nær Raadhuset.)

—≡ Tlf. Ordrup 977. ≡—

Jord- og Betonarbejder, Kloakanlæg, Septic-Tanks, Installation af W. C.,
Rensning af Kloaker, Dræn. Tegninger og Tilbud.

**Albert Houborgs
Skotøjsreparation**

Jægersborg Allé 54
anbefales.

I. Kl. Materiale anvendes.

**A. Petersen,
Jægersborg Allé 31.**

Tlf. Ordrup 943.

Reparation af Cykler, Motorcykler
og Symaskiner udføres.

ANTON ANDERSEN.

Bog- & Papirhandel.

Charlottenlund. Tlf. Ordrup 127.

Cigarforretningen „Øregaard“.

Cigarer, Cigaretter & Tobakker.
Mange kendte Mærker.

Strandvej 201. Tlf. Helr. 794 n.

Telefon 127.

Hellerup Skotøjs Lager

har Støvlen der passer Dem.
Strandvej 173.

Tlf. Ord. 536. CHR. POULSEN. Tlf. Ord. 535.

Jægersborg Allé 28, Charlottenlund.

6% Lanolin-sæbe er bedste og billigste Haandsæbe.

Valdemar Nielsen,

Jægersborg Allé 6.

Prima Solinger Lommeknive, Dolke,
Portemonnæer, Rygsække,
Bogbærere og Fodbolde m. m.

Har De Brug for

en Elektriker?

saa ring til **Helrup 1808.**

Statsaut. elektr. Installator. Strandvej 185.
Lager af Lysekroner og Wotanlamper.